

SANDIKLI KIZ İMAM HATİBİN

GENÇ KALEMLERİ

OCAK 2025 SAYI 2
SANDIKLI KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

Kıymetli Okurlarımız,

2024-2025 Eğitim-Öğretim Yılında Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ortaokul kısmında Türkçe derslerimizdeki yazı çalışmalarımızda pek çok hikâye, şiir, fabl, mektup, hatıra yazma çalışması yaptık. Bunların içinde dikkat çekenleri bir dergi bünyesinde birleştirerek hem vellerimizle, okul dışındaki paydaşlarımızla buluşturmak hem de bu öğrencilerimizin kalem becerilerini, ifade güçlerini diğer öğrencilerimize, çevremize örnek olarak sunabilmek adına bu dergiyi ortaya koyduk.

Bu sayımızda misafir kalem olarak yazı talebimize olumlu yanıt veren Az Yayınlarının kurucusu kıymetli yazar Adem Özbay'a, ortaokul ve lise mezunlarımıza, üniversite öğrencilerimize, Türkiye'nin muhtelif şehirlerinden kıymetli öğretmenlerimize, biyomedikal mühendisimize, psikoloğumuza, fizyoterapistimize şükranlarımızı sunarım.

Okurken sizleri tebessüm ve tefekkür ettireceğini ümit ettiğimiz dergimizin ikinci sayısı hayırlara vesile olsun.

Saygılarımla...

Ibrahim Özmen
Türkçe Öğretmeni
Editör

SORGULAMAK

Emre Güven*

Sorgulamak, sadece doğru cevapları bulmak değil, aynı zamanda farklı bakış açılarını değerlendirmek, kendi düşüncelerimizi geliştirmek ve dünyayı daha iyi anlamak demektir. Hayatın bize sunduğu her şeyin ardında bir anlam, bir sebep, bir doğruluk arayışı var. Ancak bu yolculukta en önemli sorulardan biri, "Doğru nedir?" sorusudur. Bazen hepimiz, çevremizdeki insanlardan, toplumdaki ya da geleneklerden o kadar fazla etkileniriz ki doğruyu düşünmeden kabul ederiz. Oysa doğruyu bulmanın yolu, yeni zihin dünyalarımızı farklı bilgilerle süslemekten ve sürekli sorgulamaktan geçer. Sorgulama, sadece bir düşünme şekli değil, aynı zamanda bir özgürlük eylemidir. Sorgulamak yeniliktir, zihnin ışık hızında yeni yolculuklar yapması demektir. Kendimize, çevremize ve dünyaya dair sahip olduğumuz inançları sorgulamak, bizleri kalıplaşmış dünyamızdan çıkararak evrenin de var olduğunu düşündürür. Çünkü sorgulamak, bizi dar kalıplardan ve dogmalardan kurtarır. Her yeni soruyla, var olan gerçeklikleri yeniden inşa ederiz. Sorguluyorum, öylesine yaşamıyorum. Zihnimiz çoğu zaman gündelik hayatın içinde daralırken sorgulamak, bu daralan düşünceleri yeniden genişletme gücüne sahiptir. Sorgulama, bizi daha açık fikirli kılar ve diğer insanların düşüncelerine, inançlarına ve değerlerine saygı gösterme yeteneğimizi güçlendirir. Çünkü sorgulamak, aynı zamanda empati kurma, anlamaya çalışma ve her türlü önyargıyı aşma gücü de verir.

Sorgulamak saygınlıktır, insanın varoluş gücünü yansıtan bir eylemdir. Bu yüzden hayatta karşımıza çıkan her fırsatta sorgulamayı unutmamalıyım. Bir soru, yeni bir düşünceye, yeni bir bakış açısına, hatta belki de yeni bir gerçeğe kapı açabilir. Kendimizi sorgulamak, başkalarını sorgulamak ve dünyayı sorgulamak; özgürleşmenin, büyümenin ve gerçeği bulmanın yoludur. Hepimize, her anımızda sorgulamanın cesaretini ve gücünü dilerim. Gerçek anlamda özgürleşmek, yalnız sorularla mümkün olacaktır. Sevgi ve saygılarımla...

*Sandıklı Aktürkler İmam Hatip Ortaokulu mezunudur. Şu anda Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Orman Ürünleri Bölümü öğrencisidir.

MÜFETTİŞ

Hatice Işık 7/B 35

Henüz 2. sınıfa gidiyordum. O gün okula müfettiş geleceği için okulda bir telaş vardı. Bu telaş en çok da öğretmenimizde hissediliyordu. Gerginlik yüzüne yansımıştı, hiç durmadan gözlüğünü düzeltiyor, eli ayağına dolaşıyordu.

Müfettiş geldi, sınıfları tek tek dolaştı, sıra bizim sınıfa gelmişti. Öğretmenimiz sürekli üstünü başını düzeltiyordu. Müfettiş kapıyı tıkladı ve içeriye girdi. Selam verdi ve dersi dinlemek istediğini söyledi, yanıma oturdu. Hocamızın stresi her hâlimden belliydi. Ben de onun kadar stres olmuşum. Hoca teker teker bizi tahtaya çıkartmıştı, sıra sınıfın en yaramazına gelmişti. Hoca ona korkulu ve stresli bakışlar atıyordu, çocuk söylene söylene tahtaya çıktı.

Müfettiş garip garip çocuğa bakıyordu. Çocuk bir anda ağlamaya başladı. Herkes ne olduğunu anlamamıştı, sonra müfettiş ayağa kalktı ve çocuğa doğru yaklaştı. Hocamız iyice stres olmuştu. Çocuk iyice bağırmaya başladı. Müfettiş öğretmenimize döndü ve "Ne oldu bu çocuğa?" diye sordu. Öğretmenimiz "Bilmiyorum Fatih Bey!" diye cevapladı. Müfettiş, çocuğu alıp sınıftan çıktı. Öğretmenimiz çok stres olmuştu, ikide bir idareyi arayıp çocuğu soruyordu, kapıyı açıp sağa sola bakıyordu.

Aradan yarım saat geçti, müfettiş kapıda belirdi, çocuk gayet mutluydu, müfettiş de öyle. Müfettiş bir anda konuşmaya başladı. "Öğretmen hanım! Sizi test ettik, bu küçük yaramaz ile sana küçük bir oyun oynadık. Bu küçük, ağlama numarası yaptı. Bakalım öğrencileriniz için endişe ediyor muydunuz?" dedi ve "Testi başarıyla geçtiniz. Tebrikler!" Hocamızın ağzı bir karış açık kalmıştı. Müfettiş, hocamızın elini sıkıp gitti. Ben de o günden sonra öğretmen olmaya karar verdim ve öğretmen oldum.

UMUT

Adem Özboy - Yazar - Az Yayınları Kurucusu

"Ah benim şu bitmez tükenmez sakarlığım... Yine yırtık cebime koymuşum umudu." der Dostoyevski "Suç ve Ceza"da.

Ne kadar çok yaparız bunu.

Yeni bir var olmada, yeni bir ilişkide, yeni bir işte, yeni hayallerde...

Umut ederiz çünkü yaşamak umudun arka bahçesidir.

Umutla her doğan güne uyanırız, umutla koyuluruz yola her dem.

Fakat gün gelir güvendiğimiz dağlara kar yağar ve umuda siper ettiğimiz herkes tarafından yapayalnız bırakılırız dünyanın orta yerinde.

Peki ne yapmalı?

Umudu en sağlam cebimize koyup koyulmalıyız yola. Var oluşumuzun anlamını insanda, işte, başarıda, ilişkide değil kendi benliğimizde aramalıyız. Kendi anlamımızı bulduktan sonra yürümeliyiz yollarda. O zaman kimse sizi yolunuzdan çeviremez, hiçbir başarısızlık size kendinizi kötü hissettiremez.

Umut ki ruhumuzun pusulasıdır. Ve asla unutmamamız gereken şey, umudun yolculuğunda kervan yolda düzülmez. Bütün hazırlıklar yapılıp çıkılır yola. Bütün ihtimaller, kaybedişler, yalnızlıklar, kırgınlıklar hesaplanır. Tüm bunlar, içimizdeki yolunu bilirse umut da menziline varır.

Ve umut kimsenin keyfine bırakılmayacak kadar azizdir, derunidir, aslolanıdır.

Umudu işte bu yüzden baş tacı etmeliyiz ömrümüzde. Her dem yeniden umutlanarak, umutla şarkılar söyleyerek, umutla rüyalar görerek...

GURUR DUYSUK

Ayşe Naz Demir 7/B 21

Çaba gösterip emek harcadığımız, özverili çalışmalar gösterdiğimiz bir spor alanında yükselince mutlu oluruz. Gurur duyarız kendimizle. Sadece biz değil; ninemiz, annemiz, babamız, kardeşlerimiz, dedemiz, ninemiz... Kısaca tüm ailemiz mutlu olur, gurur duyar bizimle. Emeğimizin karşılığını almak da bir gurur ifadesidir. Çabanın boşa olmadığını, zorlandığın anları hatırlar ve gururlanırsın.

BİR GÖLGE BİR IŞIK

Mustafa Öz d in er - Matematik Öğretmeni - Kütahya

Bir zamanlar uzak bir kasabada öğretmenlik yapmayı çok seven Zeynep Öğretmen vardı. Zeynep, kasabanın en küçük okulunda, en büyük hayalini yaşıyor ve her gün öğrencilere hayatın farklı yönlerini öğretmeye çalışıyordu. Matematik öğretmeni olmasına rağmen Zeynep'in sınıfı sadece sayılarla değil, hayallerle, umutlarla, sorularla doluydu. Zeynep, öğrencilerinin sadece derslerini değil, aynı zamanda hayata dair tüm sorularını da önem verirdi. Bu yüzden her gün, sınıfına girmeden önce büyük bir tutkuyla hazırlık yapar, her öğrencisinin ihtiyacına uygun yeni bir şeyler öğretmeye çalışırdı ama Zeynep'in bir özelliği daha vardı: Öğrencilerinin her birinin içindeki potansiyeli görür ve onlara sadece matematik değil, kendilerini keşfetmeleri için de fırsatlar sunardı.

Bir gün, Zeynep'in sınıfına yeni bir öğrenci gelmişti. Adı Mert'ti. Mert, kasabanın dışındaki bir köyden gelmişti ve ailesinin maddi durumu çok iyi değildi. Okula yeni başlamıştı ve diğer öğrenciler gibi sosyal olmakta zorlanıyordu. Zeynep, Mert'in içine kapanık olduğunu fark etti. Her zaman sessizdi, gözleri ise derin bir hüznü taşıyordu. Zeynep, Mert'in gözlerinin ardında bir şeyler olduğunu hissediyordu. Onun sadece matematikte değil, duygusal olarak da yardıma ihtiyacı vardı.

Bir gün, ders sırasında Zeynep, öğrencilerine bir soru sordu: "Bir gölge neden var olur arkadaşlar?" Öğrenciler şaşkın bir şekilde birbirlerine bakarken Zeynep gülümsedi. "Hepimiz gölgelerle yaşarız, değil mi? Ama bir gölge olmadan ışık da olmaz. Gölge, ışığın bir parçasıdır." Öğrenciler, öğretmenlerinin bu sorusuna anlam verememişti ama Zeynep, "Hadi bakalım, gölgenin ve ışığın ne olduğunu tartışalım." diyerek sohbeti sürdürdü. Zeynep, her zaman derste böyle derin anlamlar bulur, öğrencilere sadece sayıları değil, hayatta karşılaşacakları gölge ve ışıklarla nasıl başa çıkacaklarını da öğretmeye çalışırdı. Mert ise o gün derste sessizce oturmuş, öğretmenin söylediğini dikkatle dinliyordu.

Zeynep, Mert'in farklı olduğunu fark etti. Gözlerinde bir şey vardı ama Mert, duygularını dışarıya yansıtmayı tercih etmiyordu. O gün ders bitiminde Zeynep, Mert'i yanına çağırdı. "Mert, seninle konuşmak istiyorum. Gölge hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu. Mert, biraz tereddüt ettikten sonra, "Gölge... Gölge demek, karanlık demek. Karanlık, korkutucu ve belirsiz. Işık ise... Işık güven verir ama bazen, gölgeler ışığı engeller." dedi. Zeynep, gülümsedi. "Evet, bazen gölgeler ışığı engeller gibi görünür ama unutma ki her gölge, bir ışığın yansımasıdır. Gölgeyi görmek, ışığı da görmek demektir. Hayat, bazen karanlıkla, bazen ışıkla doludur. Ama her zaman gölgeyi ve ışığı dengelemeliyiz. Karanlıklar ne kadar büyük olursa olsun, ışık her zaman onlardan daha güçlüdür."

Mert, öğretmenin sözlerinden etkilenmişti. Bir anda içindeki karanlıkların birer gölge olduğunu ve bu gölgelerin aslında ışığı görmek için bir fırsat sunduğunu fark etti. Zeynep, Mert'e sadece bir ders vermemişti; ona içindeki ışığı bulması için bir yol göstermişti. Zeynep, Mert'i cesaretlendirerek, "Bazen, gölgelerle yüzleşmek gerekir. Karanlık seni korkutmasın. Eğer gölgenin ardındaki ışığı görebilirsen hayatın ne kadar parlak olacağını keşfedeceksin." dedi. Mert, öğretmenin bu sözlerini hep hatırladı.

Mert o günden sonra Zeynep'in derslerine daha fazla katılmaya başladı. Her gün bir adım daha attı, biraz daha kendine güvendi. Artık derse daha çok soru soruyor, arkadaşlarıyla daha fazla konuşuyordu. Mert'in içinde bir şeyler değişmişti. Zeynep, ona sadece matematik öğretmemişti, aynı zamanda kendi içindeki ışığı nasıl bulacağını da göstermişti. O gün Zeynep, sadece bir öğretmen değil, bir yaşam rehberi, bir ışık olmuştu. Kasabanın küçük okulunda Zeynep'in sınıfı, sadece sayılarla değil, hayatla da dolup taşmaya devam etti. Çünkü Zeynep, öğrencilerine gölgeleri ve ışığı nasıl dengeleyeceklerini öğretmişti.

İNSAN VE YALNIZLIK

Ayşenur Topkoç 7/B 115

Yalnızlık ruhumuzun derinliklerinde yankılanan bir melodidir. Boşluğumuzda yankılandıkça yankılanır. Bu duygu insanı en savunmasız yanında, derinliklerinde yakalayan gölge gibidir. Güneş batarken yıldızların habercisi olan geceye giderken büyür en çok gölgeler.

Geceleri yıldızlara hayranlık duyarken onlara bağlanma arzusu ile yanıp tutuşuyorken bağlanamayız biz. Çünkü duygular okyanuslarda kaybolmuştur Okyanusta dalgalanırız, dalgalandıkça kayboluruz aslında. Bu durum ruhsal bir savaşa dönüşür. İnsan kendi ifade etme, sevdirme, önemsetme çabalarında boğulur.

Yalnızlık en iyi duygudur aslında. O boğulduğumuz okyanusları keşfetme fırsatı sunar bize. Belki yeni başlangıçlar için, belki yeniden alınması gereken dersler için. Bunu sizlere şu basit örnekle anlatabilirim: Bir sanatçı düşünün. Sanatçılar en güzel eserlerini yalnız kaldıklarında ortaya çıkarırlar. Çünkü yalnızlık onlara kendi içlerini keşfetme fırsatı sunar. Yalnızlık sanatçıya derinlik ve içtenlik kazandırır. Sanatını anlamlandırır. Yalnızlık yaratıcılık hâline gelir. İnsanın sanatını ortaya çıkarmasını sağlar. Veya bir bahçe düşünelim. O bahçede tek açmış bir çiçek, emin olun en güzel, en dikkat çeken çiçek olur.

Bazı insanlar yalnızlıktan korkar, ölümden korkar gibi. Yalnızlığı düşman olarak benimserler. Yalnız kalınca öleceklerini sanırlar. Oysaki ölümler yaşayanlardan daha çok çiçek alır.

İNGİLİZCE BAKIŞ TÜRKÇE YAŞAM

Selvinaz Kadiođlu - İngilizce Öğretmeni - İzmir

Açtım bilgisayarımı. Yazmaya nereden başlasam diye düşünürken biraz geçmişı anımsadım. İnsan eline bir kâğıt, bir kalem, bir klavye almadan yazar mı? Cevabını size söyleyeyim: Evet, yazar. İdrakimin farkına vardığım zannediyorum ki altı yedi yaşlarından beri iç sesimde kelimelerle oynuyor, bazen kendi kendime onları bir ritime koyuyor ve kelimelerin bir ahenk olup, bazen bir kafiye bulup dans ettiklerini ve aslında bazen bir şiir, bazen bir şarkı, bazen bir yakarış, bazen bir dua ve bazen ise bir roman kesiti olup onları yazdığımı fark ettim içimde. Sonra birden 2010 yılında ergenlik yaşlarının getirdiği duygu yoğunluğu da eklenince tüm bu duygu denizime, evde bulduğum her sayfasında reklam logoları olan ama aldırmadığım bir ajandayı aldım elime. Başladım yazmaya. Yazdıkça kendimi daha iyi tanıyordum, yazdıkça kelimeler, büyüü özlü sözler, logoların üzerini kapatmak için çizdiğim resimler arkadaşım oluyordu.

Sonra hayatın koşturmasında yazmayı erteledim uzun yıllar boyu. Ara ara yazıyordum ama eskisi gibi değildi. Sonra fark ettim ki yazmayı hep çok sevdim. Yazmadan önce de yazdığımı, yazmazken bile içimde yazıyor olduğumu hep bildim. Hâl böyleyken bir zamanlar sizin oturduğunuz sıralarda oturan, belki benzer yollardan geçen ben, belki benim de o sıralarda otururken hissettiğim duyguları hisseden, belki arkadaşlarıyla benim güldüğüm şeylere gülen, aynı esprileri yapan, bazen aynı duygu yoğunluğu ile gökyüzüne bakan, belki uzaklara dalıp uzaklarda var olan güzelliklerin umuduyla yaşayan ve çok değerli öğretmenimiz İbrahim Özmen'in Türkçe ve hayat derslerini dinleyen siz sevgili kardeşlerime nasıl belki bir ışık, belki küçük bir ilham olurum diye kendi hayatımdan bir kesit yazmak istedim.

Merhaba! Kısaca Ben Kimim?

Benim adım Selvinaz. Ben ilk ve ortaokulu 1/B'den 8/B'ye kadar karakterimin ve hayatımın şekillenmesinde büyük rol oynayan Miralay Reşatbey İlköğretim Okulunda okuduktan sonra uzaklara gitme hayaliyle Isparta'da bir Anadolu lisesine gittikten sonra, lise ikide tekrar Sandıklı'ya geçmek durumunda kalarak Sandıklı Türk Telekom Anadolu Öğretmen Lisesinde okumuş ve liseden mezun olduktan sonra yarım kalan uzaklara gitme hayalimin peşine düşerek Mersin'de lisansımı tamamlamış, ardından yurtdışında stajımı da tamamladıktan sonra ülkeme dönmüş yirmi beş yaşında bir İngilizce öğretmeniyim.

Neden İngilizce ve Öğretmenlik?

Size bahsetmiştim sözcüklerle, Türkçe ile, kitaplarla aram hep iyiydi. Ortaokul boyunca Türkçe öğretmenimiz İbrahim Özmen'in derslerinde kompozisyonlar, hikâyeler yazıyorduk, bize okumamız için verdiği kitaplar sanki sihirliydi de hayatın karanlık sokaklarında bize bir ışık oluveriyordu. Farklı dünyaların kapılarının anahtarlarını tutuşturuyordu sanki elimize. Şehir küçüktü, dünya büyüktü. Bu yüzden öğretmenimiz bizim de dünyamızı büyütme için içimizdeki dünyayı kitaplarla, kelimelerle, özlü sözlerle, belki sınavda gösterdiğimiz başarı karşısında verdiği küçük ama değeri büyük hediyelerle sulamak için elinden geleni yapıyordu. Sonra o dünyalar çiçeklendi, o dünyaların ufukları silindi de şimdi 2025 yılından bile görünüyor. Hâl böyle iken sözcüklerin, dilin önemini nasıl bilmezdim ki? "Dilimin sınırları dünyamın sınırlarıdır." - Ludwig Wittgenstein.

Sonra Türk Telekom Anadolu Öğretmen Lisesinde hayatımda gerçek bir dönüm noktası yaşamama vesile olmuş olan İngilizce öğretmenim ile karşılaştım. Gerçek bir dönüm noktam diyorum çünkü İngilizce öğrendikten sonra başka biri oldum. Hayatımı gerçekten ikiye ayırmam gerekirse İngilizce bilmeden önceki ben ve İngilizce öğrendikten sonraki ben şeklinde ikiye ayırabilirim. Bunu yaşayarak deneyimlemiş biri olarak söylüyorum ki "Başka bir dile sahip olmak, ikinci bir ruha sahip olmak demektir." - Charlemagne.

Ortaokulda dolup taşan duygu denizlerimde yüzerken dinlediğim popüler İngilizce şarkılar, müzik grupları çoktan benim İngilizceye olan ilgimi ortaya çıkaran etkenlerden olmuştu. Ancak ortaokulda ve hatta lise ikinin sonuna kadar ne ileride İngilizce ile ilgili bir mesleğimin olacağını düşünüyordum ne de öğretmen olacağımı. İçimde beni bekleyen İngilizce şarkı sözleriyle yazılmış, şehrimin, ülkemin, hatta dünyanın sınırlarını aşmaya çalışan bir dünya varmış da ilhamını bekliyormuş sanki. Lise ikinin sonuna geldiğimizde sayısal, sözel, eşit ağırlık ve dil bölümlerinden birini seçecektik. İtiraf edeyim ki matematikle hiçbir zaman aram pek iyi olmadı. Matematikle ayrı dünyalardaydık sanki ve "her şey = matematik" sözlerinden sıkılıyor, bun alıyor sanki büyük bir buhran yaşıyordum da bana gerçek "her şeyin" sevdiğimiz, ilgi duyduğumuz iş olduğunu gösteren; hep bir adım önde olan, diğerlerinin bilmediği bir sırrı biliyormuşçasına havalı, gören gözlerin kültürlü olduğunu hemen anlayıverdiği, o buhrana ışık olup sızıveren İngilizce öğretmenimin ışığıydı. Bu ışıkla aydınlanan zihnim ve ruhum artık tamamen aydınlıktaydı. Ben içimde karanlık bir köşeden dönmüştüm, dönüm noktamdı. "Dil bilgisi bilgeliğe açılan kapıdır." - Roger Bacon

Hâl böyle olunca hayatıma güzelliklerle dokunan öğretmenlerimin tesirini, bir öğretmenin bir insana neler katabileceğini, bir öğretmenin bir insanın hayatını nasıl değiştirebileceğini burada adını söylediğim ve söylemediğim hakları ödenmez öğretmenlerim sayesinde gördüm. Şimdi hem sevdiğim işi yapıyor hem de o kutsal vazifeyi layıkıyla yerine getirmeye çalışarak her şeyden önce iyi, dürüst, vatansever insanlar yetiştirme vazifemi sürdürüyorum. Gururluyum ancak ne kadar yorulduğumu da görüyorum. Ne kadar meşakkatli bir iş olduğunu her gün görüyorum. O yüzden sizden gerçek bir ricamdır ki lütfen sizler için çabalayan öğretmenlerinizi üzmeyin. Burayı yazarken gülümsedim ama gerçek budur. 😊

Türkçe Konuş, Çok Konuş!

Türkçe konuş, çok konuş! Evet, yanlış duymadınız bir İngilizce öğretmeni bunu söylüyor çünkü yabancı dil öğrenmenin Türkçe karşılığı olduğu gibi yanlış bir kanı olabiliyor öğrenciler arasında, o konuya açıklık getirmek isterim. Dil, kültürdür. Dil, bir milletin olmazsa olmaz yapıtaşlarından. Dil; düşünceleri, duyguları, ufukları değiştirebilecek kadar güçlüdür. "Türk milletinin dili Türkçedir. Türk dili dünyada en güzel, en zengin ve kolay olabilecek bir dildir. Onun için her Türk, dilini çok sevip onu yükseltmek için çalışır. Bir de Türk dili, Türk milleti için kutsal bir hazinedir. Çünkü Türk milleti geçirdiği sonsuz felaketler içinde ahlakını, geleneklerini, anılarını, çıkarlarını kısacası; bugün kendisini millet yapan her niteliğinin dili sayesinde korunduğunu görüyor. Türk dili, Türk ulusunun yüreğidir, beynidir." Mustafa Kemal Atatürk. Dilin önemini yazmakla bitiremem. Bu noktada dilimizi koruyarak farklı kültürlere, farklı dünyalara girebilmek için, yabancı kaynakları anadilinden okuyabilmek ve ülkemize, insanlığa daha büyük katkılar sağlamak amacıyla da yabancı dilin önemini de vurgulamak isterim.

İngilizceyi Nasıl Öğrenebilirim?

Öğrencilerime de söylediğim ve lisede İngilizce öğrenirken uyguladığım metotlardan kısaca sizlere de bahsetmek isterim. Öncelikle bir defter ediniyorsunuz ve başlıyorsunuz karşınıza çıkan bilmediğiniz her kelimeyi yazmaya. Alt alta karşılıklarına Türkçe anlamlarını yazdığınız kelimeleri baştan sona sesli tekrarla her gün okumaya başlıyorsunuz. Bu şekilde zamanla kelimeleri ezberlemiş değil öğrenmiş olacaksınız. Ayrıca İngilizce şarkılar, filmler, diziler dile muhatap olmak açısından çok önemli. Dili konuşabildiğiniz, kullanabildiğiniz bir alan yoksa arkadaşlarınızla günde yarım saat bile konuşma pratiği yaparsanız gelişiminizi göreceksiniz. Ayrıca konuşmaktan çekinmemek, doğru olmasa bile konuşmak, dili edinmek için çok ama çok önemli... Gramer kitaplarından da dilin mantığını kavradıktan sonra ise bu işi çoğunlukla oldu bilin.

Benden Bu Kadar

Uzun bir aradan sonra nasıl yazacağımı bilmezken ne yazacağımı düşünüyordum sayfanın başında. Sayfanın sonuna gelmişim fark etmeden. Eh ben size demiştim ben yazmazken bile yazarım çünkü diye. Benim bu yazıyı yazmama ve sizlere ulaşmama vesile olan çok değerli öğretmenim Sayın İbrahim Özmen'e teşekkürlerimi sunuyorum. Bilin ki oturduğunuz sıralardaydım, bilin ki pencereden uzaklara bakarak ufukları aşma hayali kuruyordum. Sonra o oturduğum sıralardan kalkıp uçakların koltuklarına oturdum. Bazı karanlık yollardan geçmem gerekti en nihayetinde Paris sokaklarında yürüyebilmek için de...

Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk ülkenin buhranında, gecenin karanlığında umudunu yitirmemiş de "Umutsuz durumlar yoktur, umutsuz insanlar vardır. Ben hiçbir zaman umudumu yitirmedim." demiş. Sen de umudunu yitirme. 2012 yılına girerken ajandama "Her yeni yıl yeni bir umut..." yazmışım. Kim bilir belki şimdi 2025 yılına yeni girmişken de buraya yazmam gerekiyordur. Her yeni yıl yeni bir umut...

DİLEKÇE

Beyza Çekin*

Benim hiç sevmediğim bir ilkokul hocam vardı, hiç anlaşılamazdım. Daha sonra bize dediler ki “Belediye başkanının yanına gideceğiz, gönüllü var mı?” Hemen elimi kaldırdım, “Ben gelirim.” dedim. Gittik belediye başkanının yanına, konuştuk bayağı. Bize, “Bir şikâyetiniz var mı?” dedi. Elimi kaldırdım. “Benim var.” dedim.

– Söyle bakalım?

– Sınıf öğretmenimle sürekli kavga ediyoruz, bizim okulda onu kimse sevmiyor, eski hocamız gelsin.

– O zaman senin dilekçe yazman gerek, daha sonra müdür beye ver, ben oradan alırım.

Hepimiz mutluya okula döndük, ben çocukça bir metin hazırlayıp müdüre teslim ettim ama aynı öğretmenle, aynı okulda eğitime devam ettik ve o dilekçe asla belediye başkanına ulaşmadı.

**Öğrencimiz ortaokulu Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ortaokul kısmında tamamlamıştır. Hâlen Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesinde (Proje) 9. sınıfta okumaktadır.*

OKUMAK

Sümeyye Koç - Fizyoterapist

Okumak çoğu insan için sıkıcı veya boş zamanda yapılması gereken bir şey görülüyor. Bana göre vakit ayrılması gereken bir eylem. Okumak anlamayı, kelime dağarcığını geliştiriyor ama benim okumayı sevmeme sebep beni stresten uzaklaştırması, bazen de sorumluluklarım üst üste geldiğinde kaçıp kısa bir nefes aldırması. Özellikle sınav dönemlerinde kitap okumak zihnimi rahatlatıyor, daha sonrasında sınava daha sakin bir şekilde çalışmama yardım ediyor.

Kitap okurken çizerek, not alarak okumayı daha çok seviyorum. Daha sonrasında o kitabı açıp baktığımda çizdiğim yerleri okumak o kitabı okurken neleri önemseydiğimi, o zamanlar neler düşündüğümü bana gösteriyor. Çoğu zaman kitaptan çizdiğim kısımları bir deftere yazmaya çalışıyorum. Kendi notlarımdan güzel bir defter oluşturmuş oluyorum.

Yazmak da okumak kadar insanı sakinleştiriyor bence. Çoğu zaman kitaptan çizdiğim kısımları yazıyorum. Bazen de sadece o an aklımdan ne geçiyorsa yazıyorum, bu şekilde de stresim azalıyor.

Çocukluğumdan beri öğretmenlerimin de teşviğiyle çok fazla kitap okudum, bunun bana en büyük faydası stresten uzaklaşmam ve sakinleşmem oldu. Okumayı sevmemin en büyük sebebinin bu olduğunu düşünüyorum.

*Sandıklı Aktörler İmam Hatip Ortaokulu mezunudur.

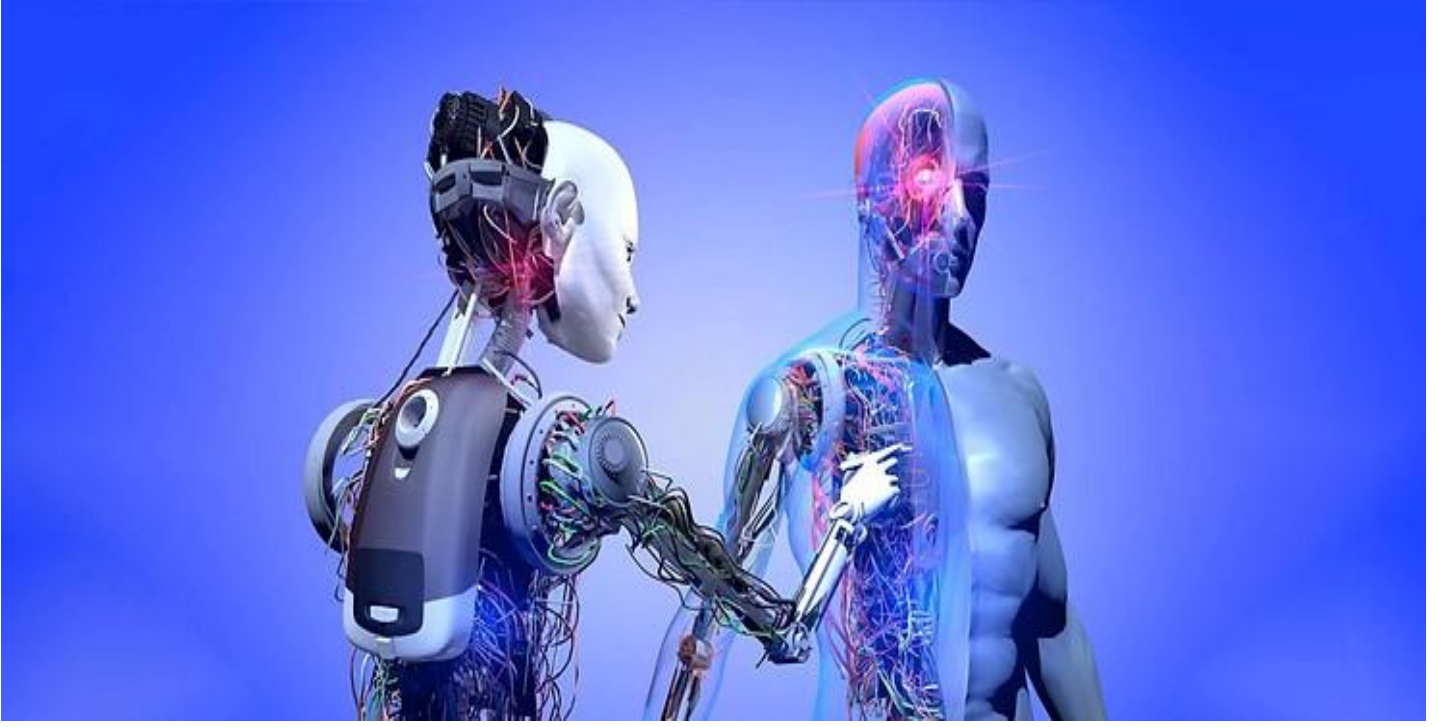
KÜTÜPHANELERİN EĞİTİMDEKİ ÖNEMİ VE YERİ

Tuana Türk 7/B 33

Bilinen en eski kütüphane Asur Devleti tarafından M.Ö. 625 yılında kurulmuş olup Ninova'da bulunmaktadır. Bu kütüphanenin içerisinde yaklaşık 20 bin kil tablet vardır ve bunlar şu anda İngiltere'deki bir müzede sergilenmektedir. Bu da bize insanların çok eski dönemlerden beri okumaya yani eğitime önem verdiğini gösterir.

Daha yakın bir geçmişe baktığımızda son yirmi yıla kadar teknolojik aletler çok da yaygın değildi. Büyüklerimizin, "Bizim zamanımızda nerede o telefonlar, tabletler? Biz hep kitap okur, ders çalışırdık." gibi cümleler kurarlardı. Onlar bizim aksimize bilgileri teknolojik aletlerden değil kitaplardan elde ederlerdi. Ama o zamanlar maddi durumlar çok elverişli değildi. İstedikleri kitapları satın alamıyorlardı. Bunun çaresini de genelde kütüphanede buldular. Ödevlerini ve araştırmalarını kütüphanede yaptılar. Onlar vakit geçirmek için de kütüphaneleri kullanıyorlardı. Çünkü o zamanlar canları sıkılınca "Hadi televizyon seyreydim." ya da "Biraz telefonda, internette gezeyim." diyemiyorlardı. Bir dönem sokakta oynuyor, sonra kütüphanelere çekiliyorlardı.

Kütüphanelerin şimdiki yerinden bahsedelim. Şu an teknolojik alet kullanımı çok fazla. Öyle ki kütüphaneye gitmeyi bırakın bazen kitap okumaya vakit bulamıyoruz. Ama Michael S. Hart buna bir çözüm buldu ve e-kitabın mucidi oldu. 1971 yılında ise dünyanın ilk dijital kütüphanesi ortaya çıktı. Artık dışarı bile çıkmadan kütüphanelere ulaşabiliyor, istediğimiz kitaba anında ulaşabiliyoruz. Bazen çok övülen pahalı bir kitabı alıyoruz ama beğenemiyoruz. Paramız boşa gidiyor. Kütüphaneler bu sorunu da çözüyor. Oralardan istediğimiz kitabı ücretsiz olarak temin edebiliyoruz. Kısacası kütüphaneler geçmişten izler taşıyan hayatımızdaki önemli yerlerden biridir.

TEKNOLOJİ HAYATIN NERESİNDE?

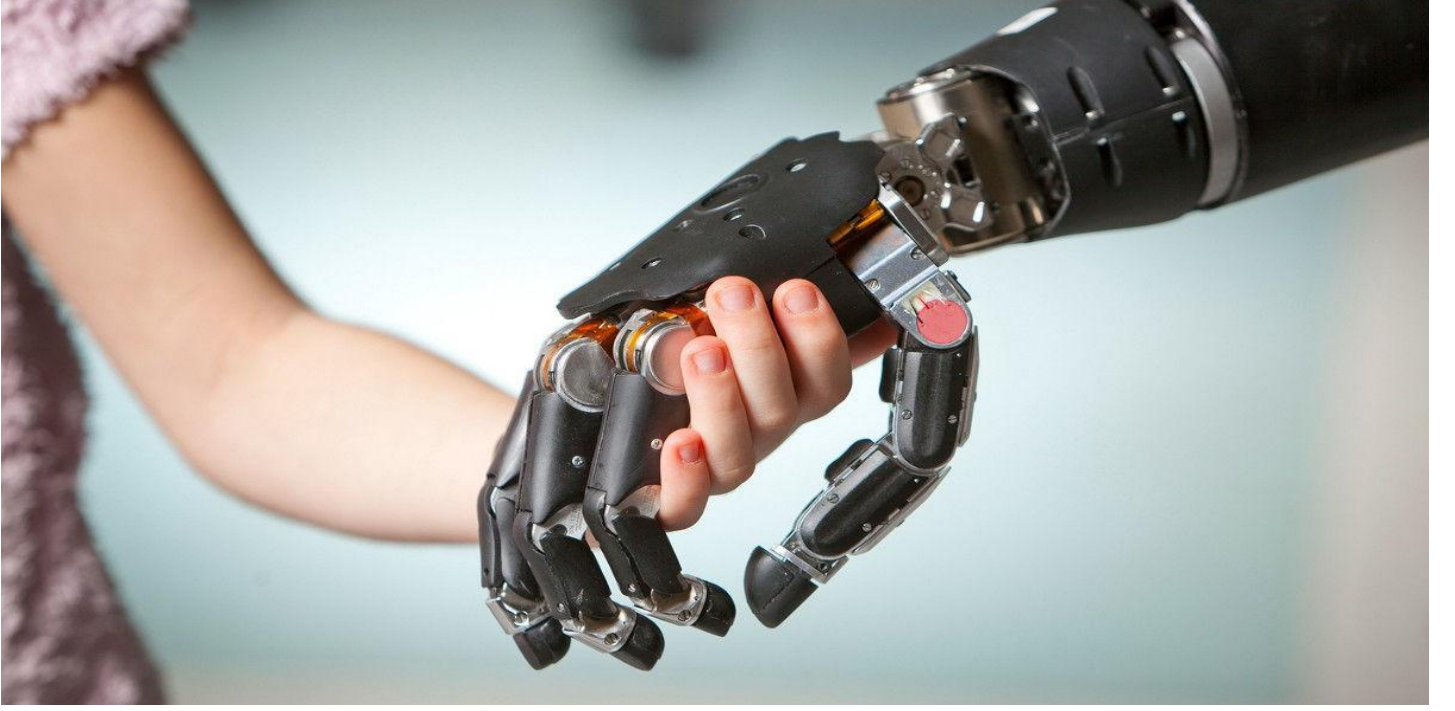
Emine Beyza Polat - Biyomedikal Mühendisi

Son yıllarda teknoloji hızla gelişiyor ve hayatımızda her geçen gün daha fazla yer alıyor. Bu teknolojilerden biri de yapay zeka. Peki, yapay zeka nedir? Kısaca açıklayalım: Yapay zeka, bilgisayarların ve makinelerin insan gibi düşünmesini, öğrenmesini ve kararlar almasını sağlayan bir teknolojidir.

Bugün hepimiz telefonlarımızı kullanırken, internet sayfalarında dolaşırken ya da oyun oynarken farkında olmadan yapay zekayı kullanıyoruz. Örneğin YouTube'da izlediğiniz videoların neticesinde anasayfanıza çıkan öneri videoları, Spotify'da dinlediğiniz şarkılara benzeyen yeni müzikler, Google'da aradığınız konulara benzer aramalar; bunların hepsi yapay zekanın sağladığı kolaylıklar. İlgili alanlarınızın, yoğunlaştığınız konuların analizini yapıp yine aynı alanlarda sizlere farklı alternatifler sunar.

Teknolojiyi, dünyamızı daha iyi bir yer yapmak için kullanmak her zaman bizim elimizdedir. Peki bizler bu teknolojiyi nasıl faydalı alanlarda kullanabiliriz? Örneğin eğitim alanında... Bazı eğitim uygulamaları sizin daha iyi öğrenmesini sağlamak amacıyla sizlere kişisel dersler verir. Hangi konularda eksik olduğunuzu, hangi konularda zorlandığınızı tespitini yaparak sizi o konuları telafi etmeye yönlendirir. Tıp ve teknolojinin harmanlandığı bir mühendislik dalında eğitim görmüş biri olarak yapay zekanın sağlık alanında da birçok faydasından bahsedebilirim. Birçok hastalığın doğru teşhisinde, ilaçların hızlı geliştirilmesinde ve tedavi yöntemlerinin çeşitlendirilmesinde de yapay zeka aktif rol oynar.

Yapay zeka ve diğer teknolojiler, hayatımızı daha kolay, zamanımızı da daha verimli hale getirebilir. Ancak bu teknolojilerin doğru şekilde kullanılması çok önemlidir. Takdir ederseniz ki hayatın her alanında olduğu gibi her olgunun faydalı ve de zararlı yönleri mevcuttur. Bizler, gençler olarak teknolojiyi doğru ve faydalı şekilde kullanmayı tercih ettiğimiz sürece teknolojinin daima pozitif yönü ile muhatap oluruz. Sadece kişisel hayatımız için değil, dünyayı da daha yaşanabilir hâle getirmek için teknolojiyi daima doğru amaçlar için kullanmalıyız.

Unutmamalıyız ki teknoloji, bizlere sadece yeni fırsatlar sunmakla kalmaz, aynı zamanda büyük sorumluluklar da yükler. Bu fırsatları en iyi şekilde değerlendirmeliyiz.

Yukarıda sizlere mesleğimden de bahsetmiştim. Dilerseniz onunla ilgili de sizi bilgilendireyim. Ben bir biyomedikal mühendisiyim. Aşına olduğunuz mühendislik dallarından biri değil muhtemelen. Kendimi bu yönde geliştirmek isteyene kadar bu meslek dalı konusunda ben de çok bilgi sahibi değildim.

Biyomedikal mühendisliği, mühendislik teknolojisi ile tıp biliminin birleşerek ortaya çıkardığı bir meslek kolu. Bizler bu alandaki mühendisler olarak sağlık ile ilgili sorunları çözmek için teknolojik cihazları ve sistemleri tasarlayıp kullanıma sunuyoruz. Bu cihazlar hastalıkların teşhis ve tedavisinde kullanıldığı gibi, bahsetmiş olduğum sistemler de sizin tıbbi geçmişinizi tek yerde toplayıp doktorların tedavi sürecinde hepsine kolay erişimini sağlayarak teşhis ve tedavide yine kolaylık sağlamaktadır.

Biyomedikal mühendislerinin çalıştığı pek çok farklı alan vardır. Bildiğiniz üzere her yıl milyonlarca insan; kalp hastalıkları, kanser, diyabet gibi çeşitli hastalıklarla mücadele ediyor. Bu hastalıkların tedavisi için süregelen yöntemlerin haricinde gelişmiş teknolojilere de ihtiyacımız vardır. İşte biyomedikal mühendisliğinin devreye girdiği yerlerden biri de tam olarak burasıdır. Biyomedikal mühendisliği, sadece hastalıkların tedavisinde değil, insanların yaşam kalitesini artırmada da önemli bir rol oynar. Özellikle engelli bireyler için geliştirilen protezler ve yardımcı cihazlar, onlara, birilerine bağımlı olmadan bir yaşam sürme imkânı tanır. Ayrıca hastalıkların erken teşhisi de biyomedikal mühendisliğinin sağladığı diğer önemli katkılardandır. Belki siz de bir gün biyomedikal mühendisliği ile tanışır, bu alanda önemli bir yenilik geliştirirsiniz. Kim bilir, belki de geleceğin sağlık dünyasına yön verecek kahramanlar şu an tam da buradadır.

MUTLULUĞUN SIRRI BİZLERDE GİZLİDİR

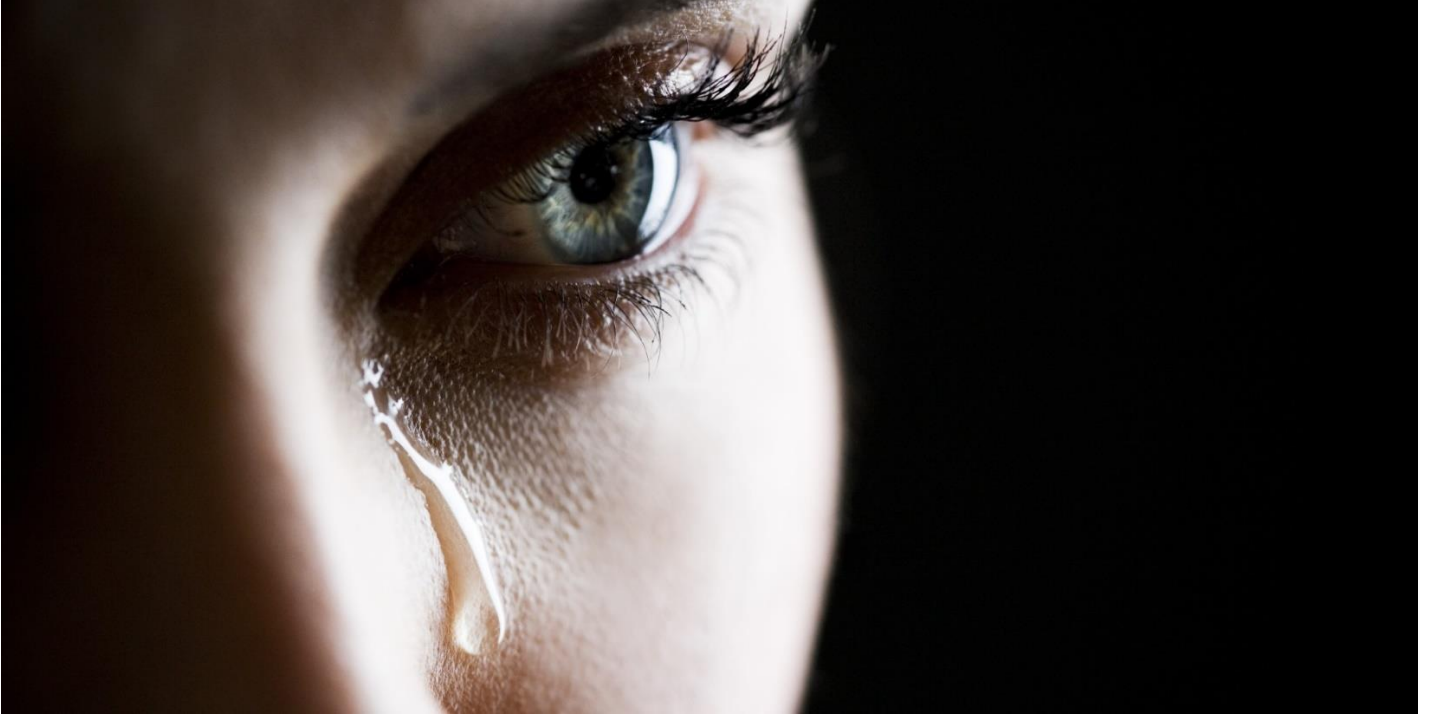
Ezel Çifçi*

Mutluluk, her gün güneşin ışığıyla ve bizi selamlaması ile uyanmaktır, yağmurun yapraklara bıraktığı damlacıklardır.

Mutluluk, üzüldüğünde yorganına sarılıp camdan yağmuru seninle birlikte içini dökmesidir. Mutluluk, yalnız olduğunu hissettiğinde can yoldaşının, biricik arkadaşının yanında olduğunu bilmek ve o kişinin asla seni yalnız bırakmayacağına emin olmaktır.

Mutluluk, karanlıktan korktuğunda, yorganın altına girdiğinde kendini güvende hissetmek ya da en güzel uyku arkadaşına sarılmaktır. Hepsinden önemli ve güzel olan ise kışın kar yağdığında karın hoş görünmeyen ve moral bozan şeyleri beyazla örtmesi gibi içimizdeki tüm kötülüklerin, kötü anıların, bizi üzen insanların hayatımızdan yok olup gitmesi mutluluktur.

**Öğrencimiz ortaokulu Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ortaokul kısmında tamamlamıştır. Hâlen Sandıklı Yavuz Selim Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde 9. sınıfta okumaktadır.*

NEREDEN NEREYE?

Yağmur Karataş*

Havanın kararmaya başlamasıyla sis de iyice bastırmaya başlamıştı. Ürkütücü ve bir o kadar da garip sesler eşliğinde ellerimizdeki fenerle yürümeye devam ettik. Hangi yöne gittiğimizi kestiremiyorduk, biraz ötede ışığı zayıf yanan bir ev fark ettik. Evi görünce çok sevindik hemen eve doğru yol aldık.

Ev çok eskiydi, içeriye doğru baktığımızda içeride yaşlı bir kadın oturuyordu. Kapıyı tıklattık, yaşlı kadın elinde sopasıyla geldi, kapıyı açtı. "Teyze, lütfen bize yardım et, dışarıda kaldık!" dedik. Yaşlı kadın bizi içeriye buyur etti.

Biraz oturduk, bize çay getirdi. Çayımızı yudumlarırken yaşlı kadın ağlıyordu. "Neyin var teyze?" dedim. Yaşlı kadın kafasını kaldırıp anlatmaya başladı: "Benim üç çocuğum var. Beni ziyarete gelmiyorlar. Ben bu köyde tek başıma yaşıyorum. Geceleri çok korkuyorum. Buzdolabında bir elmam, bir de iki sap kirazım var. Burası şehre çok uzak olduğu için alışverişe gidemiyorum."

Biz çok üzüldük ve bir gece orada kaldık. Sabah olunca teyze uyurken dışarı çıktık, teyze için alışveriş yaptık, erzak aldık. Eve geldiğimizde yaşlı kadın uyuyordu. Aradan zaman geçti, onu uyandırmaya çalıştım ama uyanmadı. Nabızı atıyor mu diye baktığımızda nabızı atmıyordu. Aç olduğu için yorgun düşüp ölmüştü. Ambulans çağırdık ama çabalar hiçbir işe yaramadı. Kadını köyün mezarına gömdüler. Çok üzülmüştük, aldığımız yiyecekleri mezarının başına koyduk. Kuşlar yemişti, bize yaptığı çay son çayımız. O çayı da yolda bulmuş.

*Öğrencimiz ortaokulu Sandıklı Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ortaokul kısmında tamamlamıştır. Hâlen Sandıklı Zübeyde Hanım Kız Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesinde 9. sınıfta okumaktadır.

MÜSLÜMAN GÜZELLİĞİ

Ayşegül Develi 7/B 28

Güzellik insanın dışında değil içindedir. Kimse kendisini çirkin düşünmesin. Kendinizi güzel de bulabilirsiniz ama abartmamalıyız yani egoist olmamalıyız. İnsanların kendini çirkin bulması bana göre saçma geliyor çünkü herkesi Allah yarattı. Allah'ın yarattığı hiçbir şeyin çirkin olma ihtimali yok. Yani herkes güzeldir ve bu durumda insanların ve toplumun anlayışlı olması gerekir diye düşünüyorum. Ayrıca Müslüman ayrı bir güzeldir çünkü Müslümanın içi güzeldir.

ŞİİR DEĞİŞTİRME ÇALIŞMALARI

Beyzanur Cesur 7/B 42

NERDESİN?

Geceleyin bir ses böler uykumu,
İçim ürpermeyle dolar: "Nerdesin?"
Arıyorum yıllar var ki ben onu,
Âşıkıyım beni çağıran bu sesin.

Gün olur, sürüyüp beni derbeder,
Bu ses rüzgârlara karışır gider.
Gün olur peşimden yürür beraber,
Ansızın haykırır bana:
– Nerdesin?

Bütün sevgileri atıp içimden,
Varlığımı yalnız ona verdim ben.
Elverir ki bir gün bana derinden,
Ta derinden bir gün bana "Gel!" desin.
Ahmet Kutsi Tecer

NERDESİN?

Geceleyin bir ses böler uykumu,
İçim ürpermeyle dolar: "Uyumadın mı?"
Arıyorum yıllar var ki ben peluşumu,
Âşıkıyım beni çağıran bu kedinin.

Gün olur, evden kaçıp gider,
Miyavlaması komşuya kadar gider.
Gün olur, yemek yeriz beraber,
Ansızın haykırır bana:
– Miyav!

Bütün yaptıklarımı atıp içimden,
Peluş ayımı yalnız ona verdim ben,
Miyavlar arkamdan derinden,
Ta salondan bir gün bana "Gel!" desin.

ŞİMDİ, SONSUZA DEK ŞİMDİ

Ummahan Beyza Yıldırım* - Psikolog

Bir gün başımı kaldırıp baktığımda rengârenk çiçekler, birbirinden güzel ağaçlar, her gün peşime takılan o köpek ve göğün göz kamaştıran maviliği ile göz göze gelip "Nasıl yani, bunca zamandır bunlar burada mıydı?" diye düşünmüştüm. Oysa aynı yoldan kaç kez geçtim, kaç kez baktım her birine, bilinmez. Onlar buradaydı elbet, ama ya ben? Bedenim bir gölge gibi oradaydı. Peki zihnim hangi dolambaçlı yollara saplanıp kalmıştı? Asıl ben burada mıydım? Neredeydim ben? Neredeydik biz?

O gün başlamıştı fark edişim. Ve anladım: Her şey şimdinin dümenindeydi. Yolculuğun başlangıç noktası da tam orasıydı. Hepimiz bu örnek gibi gündelik hayatın koşturmacasında kayboluyoruz bazı zamanlar. Bedenen orada olsak da zihin trenimiz bizi hiç beklemediğimiz geçmiş ve gelecek yolculuklarına çıkarıyor. Çoğu zaman bunun farkında bile değiliz. Aslında yaşadığımız şey tam olarak şimdinin büyüsünü ve söylemek istediklerini kaçırmak. Márquez'in dediği gibi, "Hayat, biz onu yaşarken başımızdan geçenler değil, ondan geriye hatırladıklarımızdır." Ama ya yaşarken gerçekten orada değilsek? Hatırlayacak ne kalır geriye?

Oysa şimdiden başka bir an yok elimizde. Bu yüzden belki de telafisi mümkün olmayan tek zaman dilimi "şimdi"dir. Şimdiye sarılıp bu yolu birlikte ve bilinçli olarak yürüyebilirsek; gün içinde durup "Neredeyim ben, ne yapıyorum?" diye sorabilirsek ne mutlu bize! Bu konunun önemini vurguladık, üzerine de düşündük. Peki, "an"da kalmayı nasıl başarabiliriz?

Zihnimiz gün içinde pek çok düşünce üretir ve bu düşünceler genellikle şimdiden uzaktadır. Şimdiye dönebilmenin en kolay yolu, şimdinin tek ögesi olan bedenimize ve nefesimize odaklanmaktır. Bedenimizi fark edip "Şu an bende ne oluyor?" diye düşünmek, şu ana dönüş biletimiz olabilir.

Bunları yapabiliyorsak hem kendimizin hem çevremizin büyük ölçüde farkında olup şimdide olmayı başarmışız demektir. Artık sahiden görebiliyor, hatırlanacak anılar biriktiriyor ve hayatın bize söylediklerini duyabiliyoruz. Ama minik bir hatırlatma: Anda kalmak doğrudan mutluluk demek değildir. Çünkü anda olmanın asıl hedefi mutluluk değil, tüm duyguları kucalamaktır. Tüm duyguları ve düşünceleri yargılamadan kabul edebilmek, daha büyük bir hedef ve belki de gerçek mutluluktur.

Derin bir nefes aldım ve etrafıma baktım. Gökyüzü hâlâ gözlerimi parlatacak kadar mavi, çiçekler hâlâ rengârenk ve o köpek hâlâ benimle yürüyor. Ama bu kez her şey daha canlı, daha gerçekti. Çünkü ben tüm benliğimle oradaydım.

Bir süre durdum. Sessizliği dinledim, şarkısı kulaklarımı şenlendirdi. İşte o an, zaman âdeta benim içindi. Şu an, yaşayabileceğin en güzel ve tek an, dedim kendi kendime. İşte bu yüzden şimdi'yi kucalamak, hayatı kucalamak demekmiş. Çünkü başka bir an yok. Çünkü şimdi, sonsuza dek şimdi.

**Sandıklı Aktörler İmam Hatip Ortaokulu mezunudur. Akdeniz Üniversitesi psikoloji bölümünü tamamlamıştır. Şu an yüksek lisans çalışmalarına devam etmektedir.*

NEŞE

Tuba Gül Turinay 7/B 25

Neşe paylaşıldıkça çoğalır. Tek başına yaşanan neşe yas gibidir, üzücü ve kuru... Neşeli olmak için maddi değeri yüksek hediyeler ya da kıyafetler, takılar, parfümler yeterli değildir. Neşeli olmak o kadar basittir ki mesela uyandığımızda doğan güneş neşelenmek için yeterlidir ya da bazen kulağımızın duyması, gözümüzün görmesi gibi. Allah'ın bize verdiği hediyeler en büyük neşe kaynağımız olmalıdır ya da manevi değeri yüksek hediyeler... Mesela küçük bir kartpostalın bizim odamıza gelmesi, arkadaşımızın derste kitaba çizdiği kalp... Bunlar da neşeli olmak için gayet makbuldür fakat bir insan neşeyi, neşeli olmak olasılığını aklından, hayatından çıkarmış ve bir daha da aklına getirmeyi düşünmüyorsa o kişiye dünyadaki bütün maddi manevi hediyeleri verseniz de o kişi neşeyi bulamaz.

BÜYÜK ŞEHİRLERE GÖÇ SORUNU

Azra İzgi 7/B 112

İnsanlar doğadan uzaklaşmaya, beton yığınlarına hayranlıkla seyretmeye başladılar. Köylerindeki şirin evleri bırakıp devasa gökdelenlere taşınmayı mutluluk olarak gördüler. Şehirlerde aşırı kalabalık oluştu. Örneğin İstanbul... Sokakta iğne atsan yere düşmüyor. Aynı zamanda çok kalabalık şehirlerde ışık, gürültü, su ve hava kirliliği çoğalıyor. Trafikte sıkışıklıkları yirmi dakikalık bir yere iki saatte ulaşılamamasına neden olurken aynı zamanda bütün gün insanların kafası şişiyor. Bence bu açıdan bakarsak kimi büyük şehirler aşırı kalabalıktan dolayı pek huzurlu olmuyor. Yıllar öncesini, Avrupa'daki Sanayi İnkılâbı'nı hatırlayın! Köyden şehre yapılan yoğun göçler nedeniyle gecekondulaşma ve çarpık kentleşme ortaya çıkmıştı. Kısacası büyük şeylere yoğun göç, önemli ve çözülmesi gereken bir sorun.

MAVIŞ

Belinay Nas Aydođan 6/B 175

Çocukluđumda kış mevsimi gelince babam beni bahçelere götürür; yaprakları dökülmüş, sadece gövdesi ve dalları kalmış ağaçların isimlerini sorardı bana. Bilirsem neşelenir, dönüşte bir şeyler ısmarlardı. O vakitler buna bir anlam veremezdim. Yine babam bana soru soracak iken önümüze bir şey atladı. Babam arabayı durdurdu ve indik.

Çok tatlı bir kedi yavrusuydu. Gözleri masmaviydi. Sokakta kalmış, üstü tozlanmış ve kirlenmişti. Onu eve götürdük ve anneme gösterdik. O da çok sevindi. Hemen onu yıkayıp temizledik. Rengi sarıymış. Çok acıkmıştı, ona kedi maması ve su verdik. Babam ona güzel bir kulübe yaptı. İçine su ve mama koyduk, oynaması için yumak da koyduk ama bir şeyi unuttuk, ona bir isim vermeliydik. İsmi "Maviş" yaptık, bu ismi ben de çok beğendim.

Günler geçtikçe Maviş büyüdü, onunla oyunlar oynadık, Rengi sarı beyaza dönüştü. Bir gün Maviş hastalandı, Benimle oyun oynamadı. Durumu düzelmeyince onu veterinerine götürdük. Veteriner şöyle dedi: Bu kedinin dayanacak gücü kalmamış. Onu her an kaybedebilirsiniz, parazit kapmış." Dostumu, arkadaşımı, can yoldaşımı kaybetmek istemezdim ama ne yazık ki Maviş kısa bir süre sonra hayata gözlerini yumdu.

İNANMAK

Ayşe Sare Kakkokoğlu 6/B 157

Zaman tam bir sessizlik içinde geçiyordu. Büyük bir gayretle tuttuğum notlarımın içine gömülüp süreyi doldurmaya çalıştım. Bu konuda daha fazlasını öğrenmek için inanılmaz bir arzu duyuyordum. Başaracağıma inanıyordum ve bir gün bu çalıştıklarımın ödülünü alacağımı biliyordum. Tek istediğim güzel bir meslek sahibi olmak ve ülkem için elimden geleni yapmaktı.

Aradan yıllar geçmişti ve artık üniversiteye gidiyordum. Üniversitede herkes beni küçümsüyor, horluyordu çünkü ailemin maddi durumu iyi değildi ve beni okutabilmek için aç uyudukları oluyordu.

Ailem gibi ben de bütün sıkıntılara katlandım, üniversiteden mezun olup seçkin bir bilim insanı oldum. Ailemi villalarda yaşatamasam da şimdi güzel bir evde oturuyoruz. Bir bilim insanı olarak pek çok icada imza attım. Bunların en önemlisi olan taşınabilir ev projem bütün dünyaca kabul gördü. Bugünlere gelişimde ailem hep yanımdaydı. Her şey için onlara çok teşekkür ederim.

BAKKAL AMCA**Emine Beyza Aktaş 6/A 119**

Çocuk parkından Halis amcanın köşedeki bakkal dükkânına dönerken duyduğum koşuşturma ve bağırma sesleri bütün mahalleyi kaplamıştı. Bakkalın içine girdim ve Halis amcanın yüzünde güller açmıştı, torunları gelmişti. "Gözün aydın Halis amca!" dedim "Sağ ol oğlum! Malum çocukların okulları tatil olunca beni ziyarete geliyorlar. Ben onları görünce böyle mutlu oluyorum işte." dedi.

Ben bakkaldan ekmeğe alacaktım. Halis amca ekmeği elime verdi. Evin yolunu tuttum, eve döndüğümde ise ablamın geleceğini öğrendiğimde çok mutlu oldum. Ablamı ne zamandır görmüyordum. Ablamın da küçük bir bebeği olmuştu ama ben onu görememiştim sadece telefonda fotoğraflarını görmüştüm. Ablam yarın gelecekti ve bir dayı olarak çok heyecanlıydım, sabahın gelmesini dört gözle bekliyordum. Sabah olmuştu, bebek sesleri ile uyanmıştım. Bir anda yataktan kalktım, sese doğru ilerledim ve yeğenimi kucağıma aldım. Ona, "Zeynep'im, canım benim!" dedim. Sonra ablam, "Ben de buradayım." dedi. "Seni de unutmadım canım ablam!" diyerek ona da sarıldım. Halis amcanın heyecan ve mutluluğunu şimdi çok iyi anlıyordum. Mutluluğun sırrının ailede olduğunu fark ettim.

Yaz tatilinin bitmesine bir hafta kalmıştı. Halis amcanın bakkalından ekmeğe almaya gittiğimde Halis amcanın suratı asıktı. "Ne oldu?" dedim. "Ne olsun, torunlar gitti, benim neşe de gitti." dedi. "Üzülme, yine gelirler." diye onu teselli ettim.

Eve vardığımda ablamların buradan ev aldığını öğrendim ve çok sevindim. Ablamlar artık burada kalacaklardı. Hâlâ inanamıyordum ve çok mutluydum.

ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ

Elif Nisa Yılmaz 5/A 4

BANA SOR

Uykusuz gecelerin
Sabahını bana sor.
Yarım kalan aşkımin
Eyvahını bana sor.

Bana sor yalnızlığı,
Ayrılığı bana sor.
Mutluluğu bilirsin,
Mutsuzluğu bana sor.

Yıkılan yuvaların,
Sonu gelmez yolların,
Yaşanmamış yılların,
Eyvahını bana sor.

Karşılıksız sevginin,
Vefasız sevgilinin,
Bomboş kalan bir elin,
Acısını bana sor.
Ahmet Selçuk İlkan

BANA SOR

Yemeksiz gecelerin
Sabahını bana sor.
Yarım kalan simidin
Eyvahını bana sor.

Bana sor zeytinin,
Haykırışını bana sor.
Tokluğu bilirsin,
Açlığı, susuzluğu bana sor.

Açılan poşetlerin,
Sonu gelmez ambalajların,
Yapılmamış kahvaltının
Eyvahını bana sor.

Karşılıksız simidin,
Anlayışsız simitçinin,
Bomboş kalan bir midenin,
Acısını bana sor.

TEFEKKÜR SAATI

- ❖ "Her şeyi senin için var ettim." diyen Rabb'e, "Her şeyi senin için terk ettim." diyebilmektir, aşk. [Şems](#)
- ❖ Bu dünyadan bize kalacak olan, gözümüzün gördükleri değil, gönlümüzün duyduklarıdır. [İbrahim Tenekeci](#)
- ❖ Bu dünyanın bütün taşı toprağı öldürülen masum bir çocuğun saçının bir teli bile etmez. [Adem Özbay](#)
- ❖ Bütün dualarımızda uzun yaşamak isteği var. Eni olmazsa bir ömrün, boyu olmuş, ne çıkar? [Arif Nihat Asya](#)
- ❖ Çılgınlığını göğsünde barındıran onurlu bir durgunlukta konuşur gibi şiirler yazmak istiyorum. [Şükrü Erbaş](#)
- ❖ Çiçek açsın mı gönlünüz? O zaman tebessüm ediniz zarifçe tüm anlamsız boş hüznlerinize. [Sabahattin Ali](#)
- ❖ Durdur seni, kaderini sev, sana kuyuların karanlığından sonra aydınlığı göstereni sev. [Kemal Sayar](#)
- ❖ Dünya bir elek ve üzerinde bir buğday tanesiyiz. Üstelik hayat bizi sürekli sallıyor. [Mehmet Deveci](#)
- ❖ Elli yaşındaki bir adam kendini otuz yaşında hissediyorsa yirmi yılını başa harcamıştır. [Murat Menteş](#)
- ❖ Gel seninle bir kez daha ağlayalım yaşanmışlara, yaşanmamışlara, bir de hiç yaşanmayacaklara. [Oğuz Atay](#)
- ❖ Gönlü güzel insanların gönlünde olmak güzeldir. Kalp buradan çarpar, onlar oradan duyar işte. [Mevlana](#)
- ❖ Günün adamı olmaya çalışma. Hakikatin adamı olmaya çalış. Çünkü gün değişir, hakikat değişmez. [Mevlana](#)
- ❖ Her kahkahanda Allah'a teşekkür etmiyorsan neden her ağladığında O'na kıızıyorsun? [Necip Fazıl Kısakürek](#)
- ❖ Hiçbir acı baki değildir. Üflersin geçer. Bazılarına daha çok üflemen gerekir, hepsi bu. [Sabahattin Ali](#)
- ❖ İnsan bağışlayarak yener yanlışı. İnsanın acısını insan alır. İyilik böyle kolay yenilemez. [Şükrü Erbaş](#)
- ❖ İnsan beyni değirmen taşına benzer, içine yeni bir şey atmazsanız kendi kendini öğütür durur. [İbn-i Haldun](#)
- ❖ İnsan hata yapabilir, önemli olan kendisiyle yüzleşebilmesi ve arınma ihtiyacı duymasıdır. [İshak Alaton](#)
- ❖ İnsan, yaratılmışların en şerefliisidir. İnaniyorsak eğer bu hakikate hürmet etmeliyiz. [İbrahim Tenekeci](#)
- ❖ İnsaniyet, her türlü davanın üstünde ve ben artık insanlardan insaniyete sığınıyorum. [Nazan Bekiroğlu](#)
- ❖ "Kendin ol, kendin kal!" Bak, ne kadar güzel bir cümle! Bundan çok güzel bir yaşam çıkar. [Mehmet Deveci](#)
- ❖ Kırgınlık, hasret, hüznün içeren hiçbir türkü; beş dakikamı almadı, hep ömrümden ömür aldı. [Kahraman Araz](#)
- ❖ Nice balık vardır ki su içinde her şeyden eminken boğazının hırsı yüzünden oltaya tutulmuştur. [Mevlana](#)
- ❖ Okudukça öğrendim ki İslam'ın temeli ahlâk, ahlâkın özü bilgi, bilginin özü akıl imiş. [İskender Pala](#)
- ❖ Sevinçler bitti, kapı zilleri bitti. Ne bir yere giden var ne gelenlerin yüzünde bir iyilik. [Şükrü Erbaş](#)

BENCİLLİK VE ELEŞTİRİ

Ayşe Rana Kama 7/A 1

Başkası bir şey yaptığında eleştiriyoruz. Belki biraz da kendimize baksak... Kendimiz bir yanlış yaptığında, "Aman ne olacak, bir defa oldu!" diyoruz. Bu, ne anlama gelmiş oluyor? Adaletsizlik... Haksız da olsak her zaman kendimizi haklı buluyoruz, bunun için yalan bile söylüyoruz. Kendimize toz kondurmazken başkalarını sürekli eleştirmek ise yargılamaktır, ön yargıdır. Buna çok alışmışız.

TEBESSÜM SAATİ

- ❖ Bugün, denizde boğulan bir balığı ölmekten kurtardım, şu an kumun üstünde uyuyor.
- ❖ Buzdolabının kapağını kapattığımızda ışığın sönüp sönmediğini herkes merak ediyor mu?
- ❖ Canınız çok mu sıkılıyor, her şey ters mi gidiyor? Aynısı bana da oluyor, ne yapacağız?
- ❖ Deterjan reklamlarındaki o sıradan deterjanın markasını söyleseler de onu almasak.
- ❖ Düğümlü naylon poşetin düğümünü çözemeyip poşeti direkt yırtanlar, size de günaydın!
- ❖ Dün yırtık pantolon aldım, çok hoştu. İki saat sonra ninem yırtık yerlerini dikmiş.
- ❖ Dünyanın en uzun ömürlü insanı iki yüz elli üç yıl yaşamış. Adamı dünyada unutuparlarmış neredeyse.
- ❖ Elime kendi fotoğrafımı alıp yoldan geçenlere "Bunu gördünüz mü?" diye sorasım var.
- ❖ Elin adamı evrenin sırrını çözüyor, ben hâlâ anamın düğümlediği poşeti çözemiyorum.
- ❖ Hep saçlarını süpürge eden kadınlarsa neden kel kalanlar genelde erkekler oluyor acaba?
- ❖ Her şeyi bırakıp küçük bir balıkçı köyüne gidip şarjım bitene kadar durayım diyorum.
- ❖ Her şeyi taksitle alan yurdum insanının peşin hükümlü olması, ne yaman bir çelişkidir.
- ❖ İki dedektif tuttum. Birine, diğerini takip ettiriyorum. Parasıyla değil mi oğlum?
- ❖ İki diyetisyene birden gitmek lazım. Bir tanesinin verdiği yemekle karın doymuyor.
- ❖ Instagram'da takip etmediğim tanıdıklar fotoğrafımı beğenince vicdan azabı çekiyorum.
- ❖ Mutsuzken hiçbir iş yapasım gelmiyor. Mutluyken de çalışıp mutsuz olmak istemiyorum.
- ❖ Okuma yazmanın yanında "dinleme" de ilkokuldan itibaren zorunlu ders olarak verilmeli.
- ❖ Pandemi döneminde millet evde ekmek, pide falan yapıyordu, Instagram halk ekmek fırını gibiydi.
- ❖ Şu kulaklıkların her çeşidini yaptılar da kulakta düşmeden durabilenini yapamadılar.
- ❖ Türkçe çok zengin bir dildir: "Ne len bu?", "Bu ne len?", "Ne bu len?", "Len bu ne?"
- ❖ Türkiye'de kitap okuma süresi günlük 15 saniyeymiş. O da kitabın fotoğrafını çekme süresi.
- ❖ Uyumak için koyun sayarken 35. koyun çite takıldı, sinirlendim, uykum temelli kaçtı.
- ❖ Yeni akıllı telefonumun en büyük özelliği, şarja takılıyken bile şarj harcayabilmesi.
- ❖ Yeşil çay ile kilo vermenin tek yolu yeşil çayı yürüyerek gidip dağlardan toplamak.

İYİLİK VE KÖTÜLÜK

Cemile Berre Uslu 7/A 85

Bu dünya geçici. Burada ne kadar iyilik yaparsak veya ne kadar kötülük yaparsak hepsi yazılıyor hesabımıza. Birine kötülük yaparken hiç vicdan azabı çekmediniz mi ya da kendinizi hiç sorguya çekmediniz mi? "Ben ne yapıyorum?" diye kendinize sormadınız mı? Bu dünya yalan. Öbür dünyada Allah bunu bize soracak. Çok iyilik yaptıysanız cenneti ya da çok kötülük yaptıysanız cehennemi çokça düşünmeliyiz. Hem öbür dünyada yalana hiç yer yok. Çünkü orada ellerimiz, kollarımız dillenecek ve hepsi doğruları söyleyecek.

ŞİİR DEĞİŞTİRME ETKİNLİĞİ

Gamze Türkan 5/A Hafızlık 27

ÇOCUKLUĞUM

Çocukluğum, çocukluğum...
Uzakta kalan bahçeler
O sabahlar, o geceler,
Gelmez günler çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Gözümde tüten memleket.
Artık bana sonsuz hasret,
Sonsuz keder çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Habersiz ölen kardeşim,
Mezarı bilinmez eşim,
Her bir şeyim çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Bir çekmece de unutulmuş,
Senelerle rengi solmuş,
Bir tek resim çocukluğum...
Ziya Osman Saba

ÇORAPLARIM

Çoraplarım, çoraplarım...
Uzakta kalan çoraplarım...
O kokular, o yırtıklar
Gelmez geri çoraplarım...

Çoraplarım, çoraplarım...
Burnumda tüten çoraplarım...
Artık bana sonsuz hasret,
Sonsuz keder çoraplarım...

Çoraplarım, çoraplarım...
Habersiz delinen çoraplarım,
Yeri bilinmez çoraplarım,
Her bir şeyim çoraplarım,

Çoraplarım, çoraplarım...
Bir çekmece de unutulmuş,
Senelerle rengi solmuş,
Bir teki kayıp çoraplarım...

YANLIŞ BİLEN ADAM 1

Ibrahim Özmen - Türkçe Öğretmeni

- Merhabalar Cenk Bey! Sizin gibi aydın, bilgili, kültürlü bir akademisyeni programımızda misafir etmekten son derece mutluyuz. Programımıza hoş geldiniz!
- Boş bulduk efendim!
- Bazı basın yayın organlarınızda sizin çok basit konuları bile bilemeyen, anlayamayan, cahil birisi olduğunuzu iddia edenler var. Bu hususta ne söylemek isterseniz?
- Siz onlara bakmayın. Dengeli ağacı haşlarlar. Bu atasözünü unutmayız.
- İlk sorumuzla başlayalım. Sizi biraz tanıyabilir miyiz?
- Ben Cenk Denk Yarımıyamalak. Gümüştane'de doğdum. Çocukluğum Adakazanı'nda geçti. İlkokulu, ortaokul ve liseyi Kuşak'ta; üniversite eğitimimi Rusya'nın başkenti Dostkova'da tamamladım.
- Sizin için gezi anlama gelir?
- Gezmeyi çok severim. Ne demişler? Çok yüzen değil çok gezen bilir.
- Türk yazarlardan en çok kimleri okursunuz?
- Ömer Beklettin, Sait Fatih Kafasıyanık, Raşit Huri Düntekin, Omuz Atay
- Türk şairlerden en çok kimleri okursunuz?
- Cihat Sattı Tarhanacı, Mehmet Arif Aksoy, Necip Fatih Kasıkürek, Orhan Deli Kaçık...
- Yabancı yazarlardan kimleri önerirsiniz?
- Tostyeseki, Dikdur Fuga, Tostdoy, Balçalsak
- Bu yazarların hangi kitaplarını önerirsiniz?
- Cambaz, Sis ve Ceza, Kefiller, İnsan Ninesiyle Yaşar, Kedideki Zambak...
- Sizi çok formda gördüm. Beslenme programınızı paylaşır mısınız?
- Ziyetyağlı salata, ekogelin çorbası, keriz parmağı, bırakonu haşlaması...
- Bugünlerde en çok izlediğiniz Türk dizileri nedir?
- Kurtlar Vadisi Kuzu, Arka Duraklar, Cinci Taneleri, Kızıl Yoncalar, Annem Makarna...

- Başarı ve disiplin denince sizi motive eden bir söz var mı?
- Kıranca gibi çalışkan ol, temmuz böceği gibi uyuma!
- Türkiye’de mutlaka görülmesi gereken tarihî ve turistik yerler nerelerdir?
- Yediduranlar Mağarası, Balıklıçöl, Topladı Sarayı, Derebatan Sarnıcı, Pamuklale, Kayahisar Kalesi, Sandıklı Hüdai Tatlıcıları...
- Sizce Dünya’nın yedi harikası nerelerdir?
- Mısır Yamukları, Babil’in Basma Vişneleri, İskenderiye Döneri, Zeus Heybesi, Lodos Heykeli, Entemiz Tapınağı, Giza Palamutu
- En sevdiğiniz türkünün sözleri nasıl başlar?
- Şekil gömlek gibi daldım çöllere.
- En çok kullandığınız deyimler nelerdir?
- Tüplere binmek, arabayı yakmak, çantada pestil, göz bağı vermek...
- En çok kullandığınız atasözleri nelerdir?
- Damlaya damlaya su biter. Dost para günde belli olur. Aşığa navigasyon sorulmaz. Ağlamayan çocuğa dondurma vermezler. Bin bilsen bir yapay zekaya sor. Bilmemek değil çaktırmak ayıp.
- Programımızın sonuna geldik. İzleyicilerimize son olarak neler söylemek istersiniz?
- Boşçakalın, salıncakla kalın!

ŞERİFE HANIM VE KUŞLARI

Safiye Eda Tekin 6/B 171

Ayaklarını sürüye sürüye perdesine ulaştı Şerife Hanım. Açtı perdelerini. Hava mis gibi. Kiraz ağaçları açmış, ötelere geliyor kokusu. Bu kokuyu seviyordu. Dün pencerenin önüne bıraktığı ekmek kırıntıları çoktan tarih olmuş.

Etrafı izlerken bir anda önüne iki kuş geldi, "Ben size taze ekmek ile su getireyim en iyisi." dedi. Taze ekmek ve su getirdi Şerife Hanım, doya doya yediler, yedikten sonra uçup gittiler.

Kuşlar her gün Şerif Hanım'ı ziyarete geliyorlardı, bıraktığı ekmek kırıntılarını doya doya yiyorlardı. Kısacası Şerif Hanım'ın yeni dostları onlardı. Günlerden bir gün iki kuş daha eklendi. Şerife Hanım çok mutluydu. Hemen su ve ekmeklerden koydu.

İki ay boyunca hep Şerif Hanım'ı ziyaret ettiler ama sonraki günlerde kuşlar geldiğinde Şerife Hanım'ın camında hiç ekmek kırıntısı göremediler.

Şerife Hanım çok hastalanmıştı, kalkacak gücü hiç yoktu. Bir iki gün sonra Şerife Hanım hayata gözlerini kapatmıştı. En iyi dostları camdan Şerif Hanım'ı izliyordu.

Komşuların hepsi toplanmıştı. Bir iki saat içinde cenazesi kalkacaktı. Kuşlar hâlâ camda bekliyordu. Cenaze giderken kuşlar da arkasından gidiyordu. Şerif Hanım toprağı verildikten sonra herkes ayrıldı. Kuşlar Şerif Hanım'ın başında günlerce beklediler, onları orada görenler hayret içinde kaldılar.

ÇEVRE KİRLİLİĞİ

Hazal Şahin 5/A Hafızlık 204

Biliyorsunuz ki çevre kirliliği bizim her şeyimizi zorlaştırabilir. Bazı insanlar çöplerini çöp kutusuna atmak yerine yerlere, çevremize atarlar. Bunlar yüzünden çöp kokusu çekebiliriz, bazen de nefes almamız zorlaşabilir. Bunu sadece bir insan yapmaz, yapamaz. Diğer insanlar da atar, belki biz bile atarız.

Bazen sakız çiğnedikten sonra yere atarız ve bunun gibi çevre kirliliğinden sadece insanlar etkilenmez, bütün varlıklar, bütün canlılar da etkilenir. Bunda sadece kendimizi düşünmememiz lazımdır.

Hiç etrafınızı izlediniz mi, etrafınıza baktınız mı, hiç mi görmediniz yere çöpünü atanları? Ben her yerde görmüşümdür. Çöpçüler sizin arkanızdan topluyor. Hele çocuklar sakızların çiğnedikten sonra ya da düşürdüklerinde almıyorlar, o çöpü ellemiyorlar. Bazen çöpçüler o sakızı göremezler, o sakızlar kuşların ölümüne sebep oluyor. Nasıl mı? Kuşlar o sakızı görüp yiyecek zannediyorlar, onu gagasına alarak giderken gagasına yapışıyor ve kuşlar nefessiz kalıp ölüyorlar.

ÜZÜCÜ AYRILIKLAR

Sümeyye Kılınç 5/A Hafızlık 205

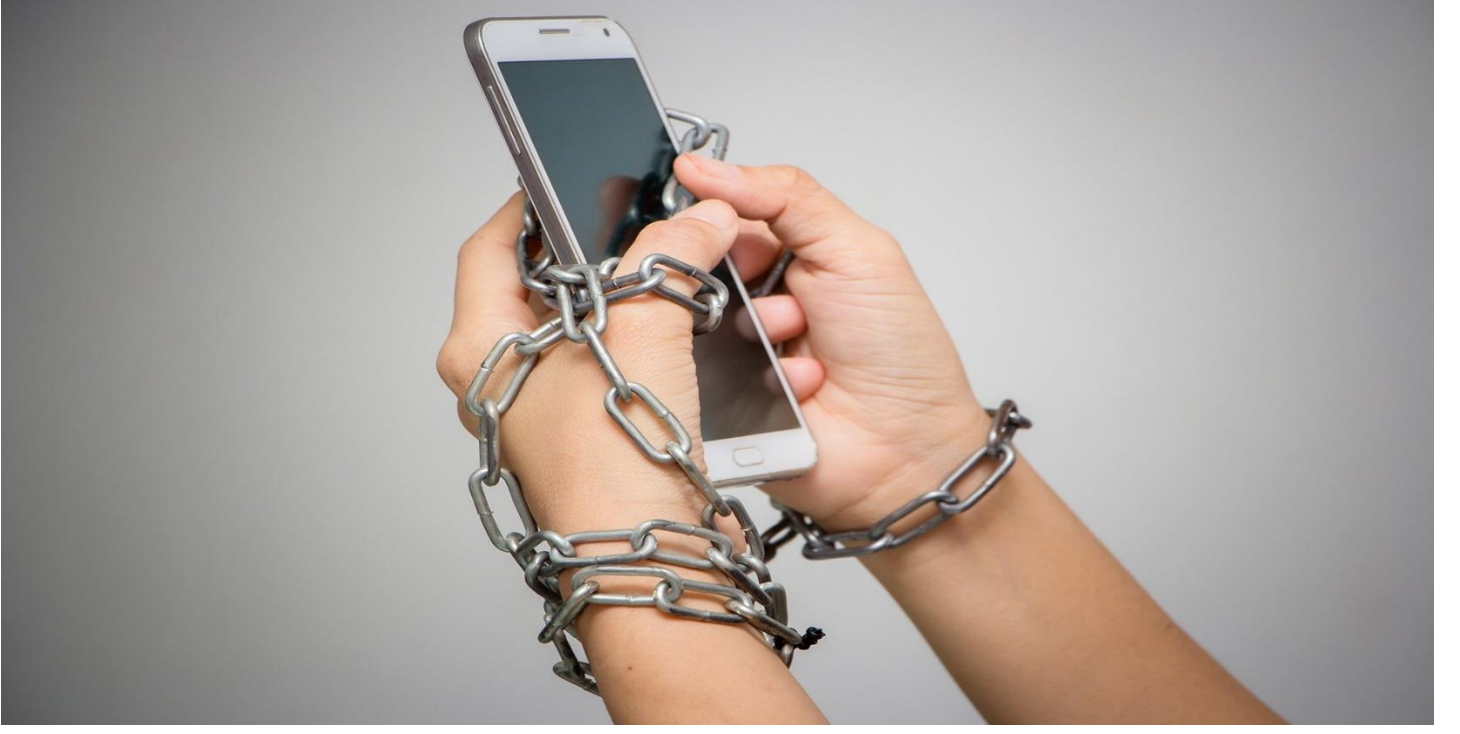
Ayrılıklar maalesef ki dünyada çok fazla oluyor. Mesela pazartesi günleri ailemden ayrılıyorum. Tabii ki üzüldüyorum fakat kendimi salmadan ailemden niçin ayrıldığımı düşünüp niyetimi tazeliyorum. İçim bu şekilde rahatlıyor. Eğer siz de böyle şeyler yaşıyorsanız tavsiye ederim. Çok rahatlıyorsunuz. Yine Artvin'den buraya gelirken ne kadar çok üzüldüğümü bilemezsiniz. Bütün arkadaşlarımdan ayrılmak çok kötü bir duygu. Bir de dönemin ortasında taşınmak daha da kötü oldu benim için. Ayrılıklar bir kâğıdın çöpe atılması gibidir, bu hissi illaki bir kere yaşamışsınızdır. İnşallah bir daha yaşamazsınız.

AN'I YAŞAMAK

Hatice Işık 7/B 24

An'ı yaşamak çok kolay değil. Bazı duygular ve düşünceler insan zihnini karıştırıyor, bu nedenle an'ı yaşamak çok da mümkün olmuyor. Mesela bir doğum günü kutlanacak ama o kişi annesini, babasını veya bir yakını kaybetmişse o gün ya da ona ait kötü bir olay yaşamışsa o zaman an'ı yaşamak çok zor olacaktır. Ama yine de düşünmemeye çalışıp an'ı yaşamalıyız ve o an bir hatıra olarak kalmalı bence. Çünkü bugün ne olacağını bilemeyiz, bunun için an'ı yaşamak gerek her şeye rağmen.

İNSAN VE İLETİŞİM

Fadime Gül Olgun 7/A 37

İnsanlar telefon bağımlısı oluyor ve iletişimlerini kesiyor. Örneğin misafir eve geldiğinde çocukların bile ellerinde telefon oluyor, insanlarla hiç ilgilenmiyorlar, konuşmuyorlar. Misafirler de üzülüyor. Çünkü ellerden telefonlar bırakılmayınca misafirlğe gitmenin de bir anlamı kalmıyor. Eskiden telefon ve benzeri şeyler yokken insanlar iletişimde çok daha iyiymiş. Sokaklarda oynarlar, birbirlerine yardım ederler, misafir geldiğinde yüz yüze konuşurlarmış. Şimdi ise telefon bağımlısı olduk hepimiz, iletişimi insanlardan böylelikle kestik. Hayatımız boyunca insanlar iletişimini kesmeyelim. Siz siz olun, asla telefona bağımlı olmayın.

TELEVİZYON VE GELECEĞİMİZ

Raziye Fidan 7/A 17

Günümüzün filmleri kaba ve saygısız. Bazı filmler eğitici ama bu filmlerin sayısı çok fazla değil. Çoğu filmler çocuklarda olumsuz etki bırakıyor. Mesela filmde birisi bıçaklanıyor veya vuruluyor, sonra ölüyor. Aslında ölmüyor, filmde çıkıyor ama çocuklar bunu gerçekten ölmüş sanıyorlar. Böyle filmler yerine dinimizi anlatan ve eğlenceli filmler olabilir. Şu anki filmlerde çocuklar gördüğü şeyleri bir arkadaşında uygulayabilir. Kısacası bu filmler hayatımıza hiçbir şey katmaz, bu filmlerin topluma da bir faydası yok.

HAYATIMIZ VE YOL ARAYIŞIMIZ

Şewal Miray Utku 5/A Hafızlık 206

Hayatımızda birçok şeyle moralimizi bozabilir, moralimiz bozulduğunda yolumuzu şaşırabiliriz. Eğer şaşırırsak normal yaşantımız da bozulur. Üzgün, somurtkan bir birey oluruz. Kendimizi işe yaramaz hissedebiliriz. Bazen kendimizi unuturuz, hayatımızı yaşayamayız. Bu, ne kadar üzücüdür! Yani dikkatli olun, yolunuz asla değişmesin!

SAĞLIĞIMIZ VE TEKNOLOJİ

Sanem Tetik 7/A 38

Son dönemlerde televizyon çok moda gibi bir şey oluyor. Arkadaşlarımızla buluştuğumuzda normalde sohbet etmek yerine yeni çıkan dizileri izleyip izlemediğimizi soruyoruz. Aslında televizyon gözümüze bir şey yapmaz ama çok yakından bakarsak gözbebeği, göz torbası ve göz damarları ağrır. Küçük çocuklar için televizyon hiç de iyi bir şey değil.

Televizyonda bazı uyarı mesajları var. Bu mesajlar da "Genel izleyici için uygundur, şiddet ve korku içerir, olumsuz örnekler içerir." gibi yazılarla verilir. Bunları küçük çocuklara öğretmeliyiz. Eğer fark etmezsek korku filmi açıp izlerken çocuğun psikolojisini bozabilir. Film izlerken bir filmin içinde adam kadını dövüyor, çocuk bunları görüyor ve beynine normal gibi yerleştiriyor. Sonra çocuk büyüdüğünde şiddete eğilimli olabiliyor. Yani diyeceğim çocuklara telefon, tablet vermeyelim. Televizyonu eğer izlemek istiyorsak kurallara uyalım, çok da yakından bakmayalım.

ERKEN KALKMAK

Zeynep Akbulut 7/B 40

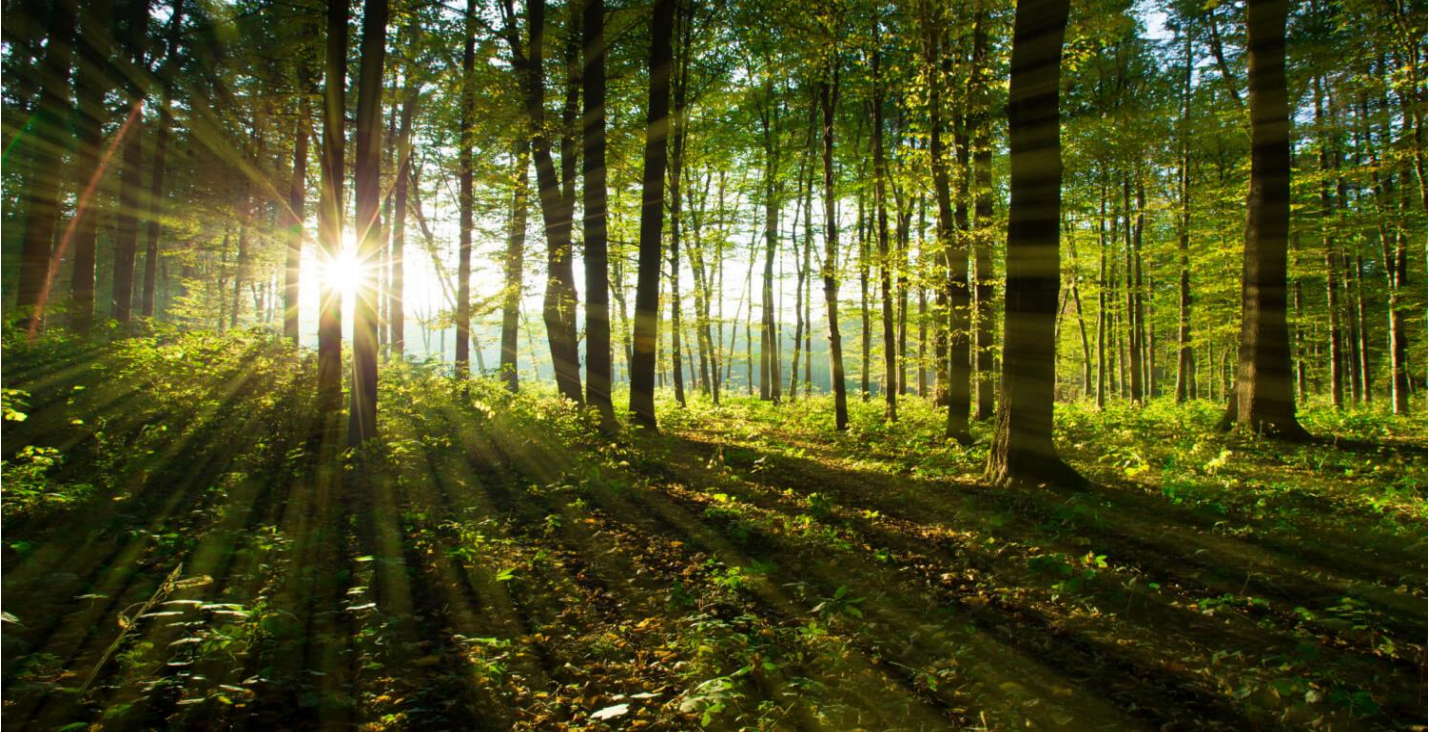
Erken kalkmak, güne erken başlamak insana kendini daha rahat hissettirir, daha dinç oluruz. Bizleri uyku probleminden korur. Ayrıca erken kalkarsak günün kalanı bizim olur çünkü işlerimizi erken bitiririz.

Peki, erken kalkmak neden önemli? Erken kalkmazsak ne olur? Gelin, hemen anlatayım: Erken kalkmak daha dengeli bir ruh sağlığı sağlar, bu şekilde günümüze pozitif başarırız, bireyin üretkenliğini artırır, daha verimli bir şekilde çalışmayı öğrenmeyi sağlar.

Sabah boş zamanlarımız değerlendirerek hem kendimiz hem toplumumuz için faydalı işlerde bulunabiliriz. Mesela spor yapma gibi etkinliklerle zamanımızı değerlendirmiş oluruz, erken kalkmaz isek sağlık sorunlarımız oluşur. Geç kalkmanın göz altı morlukları, güne pozitif başlayamama gibi birçok olumsuz yanı vardır. Erken kalkmak uyku saatimizi dengeler, uyku düzenimiz iyileşir. Böylece zihnimiz ve sağlığımız korunmuş olur, daha sağlıklı bireyler oluruz.

Erken kalkmanın toplumsal yararlarına geleyim: Erken kalkanlar işe erken gider, insanlar iş ve okul saatlerine daha iyi uyum sağlar ve toplumun iş yapmasına katkıda bulunurlar, toplumu olumlu etkilerler.

Peki, siz erken kalkıyor musunuz? Erken kalkmanın faydalarını umarım görmüşsünüzdür. Size tavsiyem erken kalkmanız en başta sağlığınız için iyi olur. Diğer yandan erken kalkarak toplumumuza dair fikirler vererek üretkenliği ve bilgiyi arttırırsınız.

ORMAN MACERAMIZ

Elif Berra Yıldız 5/A 15

Üşüyorduk. Hava buz gibiydi. Bizi dondurucu soğuktan küçük bir mağara koruyordu. Aramızdan birinin cesaretini toplayıp odun toplamaya gitmesini bekliyorduk. En sonunda kalktım ve odun toplamak için dışarı çıktım.

Mağaradan küçük ve korkulu adımlarla çıktım, ormana koşarak vardım, soluklandım. Odunları toplamaya başladım, yorulduğum için bir taşta oturdum, otururken yanıma bir yılanın geldiğini gördüm ve bağırdım. Bacağıma baktığımda bacağım mosmordu.

Hava gittikçe kararıyordu ve yürüyemiyordum. Arkadaşlarım geciktim diye beni aramaya gelirlerdi. Üşüdüğüm için çakmakla ateş yaktım, bayılır gibi olmuşum ki arkadaşlarım beni buldu. Sonra ne mi oldu? Beni yola kadar taşıdılar. Çok şükür bir araba denk gelmişti. Ondan yardım istedik ve beni hastaneye götürdüler.

ACI FERYAT

Fatma Akdağ 7/B 30

Hayvanların evcilleştirilmesinin hem kötü hem de iyi yönü olabilir. İlk iyi yönlerini, ondan sonra kötü yönlerini anlatayım. Evcilleştirilmiş bir kedi evde sobanın etrafında rahatça uyurken yağmurda, karda titreyen kedinin kendine yuva arayışına girmesi veya bir şanslı köpeğin evde önüne yemeği koyulurken dışarıda aç, susuz kalıp çöpte yemek arayan köpekler de vardır.

Sadece yemek, yuva mıdır bir canlıyı hayatta tutan? Hayır tabii ki de. Sadece insanların mı ihtiyacı vardır özgürlüğe? Örneğin bir av köpeği kulübesinde bağlı bir şekilde oturmak zorunda kalıyor fakat bir sokak köpeği oradan oraya zıplıyor, sevinçle havlıyor ve diğer köpeklerle boğuşuyor, oynuyor. Av köpeğinin insanlara "Beni bugün dışarı çıkaracak mı?" bakışları yansıyor gözünden ve acıyla feryat ediyor sanki. "Keşke önümde bir tas yemek olmasaydı da özgür olsaydım." diyor kendi dilince.

CENNETE GÖTÜRECEK DAVRANIŞLAR

Zümra Karagöl* 7/B 20

Peygamberimiz "Kiyamet gününde mümin kulun terazisinde güzel ahlaktan daha ağır bir şey bulunmaz. Allahu Teala çirkin hareketler yapan, çirkin sözler söyleyen kimseden nefret eder." buyurarak güzel ahlakın cenneti kazanmaya vesile olacak davranışların içinde olduğunu belirtmektedir.

Peki, bizi cennete götürecek olan davranışların içinde neler olabilir? Şimdi onunla ilgili birkaç şey söylemek istiyorum. Bu davranışlar insafli olmak, arkadaşlarının hatasını görmemek, hüsnuzan etmek, suizandan kaçınmak, arkadaşlarının eziyetlerine göğüs germek, onlardan şikâyetçi olmamak, hep kendi ayıp ve kusurlarıyla meşgul olmak, kendi nefsinin kınamak, güler yüzlü olup herkesle yumuşak konuşmaktır.

İhtiyacı olana yardım etmek, anne ve babaya öf bile dememek ve onların kalplerini hoşnut etmek, hoşgörülü davranmak, insanlardan kendini üstün görmemek, gururdan ve kendini beğenmekten uzak durmak, Allah'ın emrine göre hareket etmek, yeri gelince cömert olmak, yeri gelince de tutumlu olmaktır.

Öfkesini yenerek affedici olmaktır. Verilene kanaat gösterip isyan etmeyerek Rabb'ine şükretmek. Mesela şu an kış zamanı. Hayvanlar için bir tabak yemek, biraz su koymak güzel bir davranıştır. Aynı şekilde pencere kenarına kuşlar için yem bırakmak da bu davranışların başındadır. İhtiyaç sahibi birçok insan var. Onların ihtiyaçlarının karşılanmasına imkânlar dâhilinde çalışmak da güzel davranışların içindedir.

Güzel ahlâklı insanlar bu davranışları yaparken sadece Allah rızası için yapar ve gösteriştense uzak dururlar. İnsanları sürekli eleştirerek, gıybet edip onlara iftira atmazlar. Sürekli iyi düşünürler.

5. SINIF ÖĞRENCİLERİMİZE BURS MÜJDESİ

**Gelecek yıl 5. sınıfa kaydolan
bütün öğrencilerimize 9 ay
boyunca burs verilecektir.**

Bu yıl 5. sınıfta okumaya devam eden öğrencilerimize de burs uygulaması devam etmektedir.

SANDIKLI KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ